Ч. 66. Пятниця 22 марта (4 цьвітня) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Болгарский міністер в Петербурзї. — З полудневої Африки.)

Перепони, на які наткнули ся переговори австрийского і угорского кабінету та спільного правительства в справі спільного буджету, іменно опір против того, аби не видавати великаньских сум на нові армати перед їх випробованем, підносять ся головно із сторони угорского правительства. Доказує то послїдна авдиєнция президента угорских міністрів Селя і Февварі'ого у Є. В. Цїсаря, котрий покликав їх обох. З другої сторони піднесено закид, що правительство угорске умисно зволїкає з полагодженем угодових справ і митової тарифи. Зі сторони угорскої виступлено з запереченем тих вістий. — Вислїд голосованя над резолюциєю Штірка не дає спокою нїмецким полїтикам. Непримириме є в тій справі сторонництво Шенерера. Всенїмцї грозять, що на першім засїданю палати послів виступлять з демонстрациєю против міністра Пентака. Президия Кола польского повідомила всїх польских послів, аби явили ся в комплєтї. Ческий клюб також зарядив, аби всї єго члени були на тім першім засїданю. През. міністрів др. Кербер робить що може, аби довести до компромісу між Словінцями а Нїмцями, а специально усуває все, що могло би причинити ся до еще більшого роздратованя умів по обох сторонах. З тої здає ся причини відрочено скликанє стирийского сойму, котрий мав зійти ся в перших днях сего місяця. — Правительство хоче довести до згоди, в той спосіб, що старає ся намовити Словінців, абя згодили ся на усуненє словіньских паралельок з Целле за відповідною рекомпенсатою, котра не нарушає „стану посїданя“ Нїмців, або против котрої Нїмцї ще не виступили. Евентуально можуть Словінцї дістати ґімназию в иншій місцевости. Орґан лїберальних Словінців Slovenski Narod промовляє за порозумінєм в тій справі, домагаючи ся словіньскої ґімназиї в иншій місцевости Стириї, словіньских паралельок при висшій ґімназиї в Марбурзї. Клерикали не хочуть згодити ся на такий компроміс, а за ними стоїть більша часть словіньских виборців.

Президент болгарских міністрів др. Данев заповідав досить давно свою подорож до Петербурга і аби собі промостити дорогу, сотворив перед самим виїздом одноцїльний кабінет на доказ, що в Болгариї єсть можливий такий кабінет, на котрий Росия може спустити ся, т. є. зложений з русофілів. В Петербурзї має Данев устно представити полїтичне і економічне положенє Болгариї, в тій хвили досить сумне і просити о раду та о поміч.

Від хвилї, коли в Льондонї довідали ся о убильненю Метуєна, вся майже анґлїйска праса заговорила прихильнїйше для Бурів, а голоси за заключенєм мира стали що раз частїйші і голоснїйші. Крок трансвальского правительства, котре рішило ся навязати переговори з Кіченером, посунув справу о стілько на перед, що нинї в Льондонї майже нема особи, котра була би за веденем дальшої війни; всї домагають ся закінчення різнї, хоч би за цїну далеко ідучих уступок. На переговори, які тепер ведуть ся в полудневій Африцї, анґлїйска праса дивить ся оптимістично, хоч саме правительство не знає нїчого певного о їх ходї. Члени трансвальского правительства вже мали віднайти Штайна і Девета. Central News доносить, що в короткім часї відбуде ся рішаюча конференция Бурів, в котрій возьмуть участь: Штайн, Делярей і Шальк-Бурґер. — Воєнні операциї ідуть тимчасом дальше своїм ходом. Кіченер доносить, що минувшого тиждня ранено або убито 26 Бурів. В полудново-східній Оранїї полонено 259 Бурів. Кіченер доносить дальше, що не може розвинути скорої акциї, бо вода в ріках дуже піднесла ся. Командант Бурів Маєр розвиває дуже живу акцию на півночи. Онодї напав на передні анґлїйскі сторожі, але відогнав єго Брандер. В кілька днїв по битві, в котрій розбито Метуена, Кіченер доніс був о тім, що Делярейови забрано армати і т. п. Отже тепер показує ся, що Делярей надув Анґлїйців. Він зміркував, що більша сила Анґлїйців хоче єго окружити. Не надумуючи ся довго утворив він з ранених і неспосібних до бою мужчин, жінок і дїтий відділ і лишив при нім забрані Анґлїйцям, а Бурам непотрібні попсовані армати. Анґлїйцї „ударили“ на сей баляст табору Делярея і забрали єго без нїякої битви.

---

41) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Новість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого нїмецкого видання.)

(Дальше.)

Коли парашіт на другий день вийшов з хати, лїкаря вже не було, але коло того місця, де горів огонь, знайшов він хустку з великою плямою від крови, та здогадав ся з того, що нетерпеливий Небсехт не міг вже видержати, і ще в ночи розслїджував серце пророка, і мабуть порізав єго на кусні.

Єго взяв ся великий страх, і він в смертельній тривозї впав на колїна, коли на небі показав ся бог сонця, на золотій лодцї, та молив ся з цїлої глубини свого серця, насамперед за Уарду, а відтак за спасенє своєї власної душі.

Скріпившись на дусї, встав він, переконав ся, що єго внучці полекшало, попращав ся з жінками, забрав з собою ножі з кремени і бронзові гаки [1]), та пішов до дому бальзамників, щоби там взяти ся до своєї сумної роботи.

Доми, в котрих з великої части жителїв Теб роблено мумії, стояли на голій земли пустинї, далеко від єго хати, на полудне від Сеті'вого дому, при споді гір, і творили самі про себе окреме, досить просторе місточко, обведене довкола необтинкованим муром із сушеної нїлевої цегли.

Через головну браму, що виходила до Нїлю, приношено трупи до кольхітів [2]), підчас коли єреї, парашіти, таріхевти [3]), ткачі і помічники, що тут працювали через цїлий день, множество водоносів, що в шкіряних міхах приносили воду з Нїлю, входили до середини бічною фіртка.

На самім кінци від півночи стояв великий будинок з дерева з окремими дверми, де свояки померших, а нераз також і люди в повній силї здоровля, що завчасу памятали на смерть, приходили замавляти собі похорон і потрібні до того річи [4]).

В сім домі бувала звичайно велика глота. Тепер було тут може яких пятьдесятеро людий, мужчин і жінок, всїляких станів, не лиш з Теб, але й з поменших міст горішного Єгипту, щоби тут накупити потрібних річий, або поробити замовленя у урядників, які тут були занятї.

Торговиця похоронна була досить богата у всїлякі предмети, бо тут стояли попід стїни домовини всїлякої величини і форми, почавши від простих скринь аж до скринь в видї мумій, помальованих і богато позолочуваних. На деревляних полицях лежало богато поставів грубшого і тоншого полотна, котрим обвивано руки і ноги мумій. Полотна тї виробляли люди в домі бальзамників, котрих покровительками, як і взагалї покровительками ткацтва, були богинї: Неіс, Ізіс та Нефтіс. Иногдї спроваджувано тї полотна також здалека, іменно з міста Саіс.

Хто тут приходив, міг вибирати собі такі моделї, які хотів, а так само вибирав собі нашийники, скарабеї, стовпики, очи гадини Уга, стяжки, підпори під голови, трикутники, розрізані перстенї, драбинки та всїлякі инші фіґурки [5]), які привязувано мерцям до тїла яко амулети або прививано до тїла обвиваками.

Тут було множество печаток з випаленої

---

[1]) Тими гаками — як розповідає грецкий історик Геродот — витягано мерцям крізь ніс мозок з голови. Чермак знайшов в двох муміях, що знаходять ся в Празї, розбиту т. зв. ситкову кість.

[2]) Цїлий цех тих, що бальзамували.

[3]) Таріхевтами звали ся тї, що мочили трупів в розпущеній содї і соли.

[4]) Похорон у Єгиптян і роблене мумії описують історики Геродот і Діодор, а опис той доповняють і знайдені старі папируси. Єгиптяни уміли так знаменито бальзамувати, що й найделїкатнїйша ткань людского тїла задержалась в муміях аж до наших часів, отже кілька тисячів лїт.

[5]) Самі амулети, котрі знаходять ся при муміях у великім числї, а котрі тепер знаходять ся у всїх египетских музеях. Тоті амулети мали иногдї чудачне призначенє, а то знає ся із книги померших, бо о кождім єсть там згадка.

Новинки.

Львів дня 3-го цьвітня 1902.

— **З Перемишля.** Дня 6-го цьвітня 1902 р. відбуде ся заходом товариства „Філія Просьвіти в Перемишли“ в великій сали „Руського Інститута дівочого“ драматичний відчит проф. Сильвестра Яричевского, котрий виголосить „Кару совісти“, драму в 5 діях Григория Цеглиньского, премійовану на сегорічнім драматичнім конкурсі галицкім. В межидіях відограє звістна піяністка п-на Ольга Ціпановска народні пісні, відповідні настроєви драми. — Дохід призначений на добродійні цїли. — Ціни місць: крісло 60 сот., партер 20 с. Початок о 1/2 8 год. вечером.

— **Філія „Просьвіти“ в Стрию** пригадує своїм членам, що четверті з ряду товарискі сходини відбудуть ся у сю неділю, т. є. 6-го н. ст. цьвітня о 5 год. в сали „Народного Дому“.

— **Вибори до міскої ради у Львові.** Досп покінчено скрутинію з пятьох саль, а остає ще VI. саля. Після дотеперішного стану скрутинії вибрано 13 радних, а ними є: радник Ахт, проф. Дзівіньский, проф. Дзєвлевский, проф. Гломбіньский, проф. Гризецкий, учитель Яворский, адв. др. Ал. Лісевич, дир. Мариновский, адв. др. Маряньский, проф. Павлевский, редактор Ревакович, архітект Слівіньский і директор Солєский.

— **Два злодії чужої дичини,** селяни з Шидловець, повіта мілецкого, Лавро Циран і Іван Бонк вибрали ся були дня 28 марта, в саму лат. вел. пятницю до двірского ліса на польоване на дики. Іван став за нагінника, а Лавро підсів на переході зьвірини. Почувши шелест не надумував ся довго і не чекав, аж зьвірина вийде, але стрілив в то місце, звідки зачув шелест. Коли пішов на місце, побачив там замість зьвірини свого товариша лежачого в крови. Привів его ще живого до дому, але без надії житя. Бонк по кількох годинах муки закінчив житє ще того самого дня.

— **Переміщенє войска.** Полк ч. 24, коломийский, котрий від девяти літ стояв залогою у Львові, переніс ся нинї до Станиславова, а звідтам приходить до Львова полк 95.

— **Велика крадіж цінних паперів.** З Монахова доносять, що там дня 25 марта украдено цінні папери, вартости богато тисячів марок. Межи тими паперами було також девять штук чотиро-процентової угорскої ренти золотої по 100 зр. і дві штуки коронової ренти по 10.000 корон. Оногди наспіла вість з Карльсбаду, що там вже продано ті папери. Продала їх якась елєґантно убрана дама, котра називала ся Августа Ронсбек, і сказала, що она з Дісельдорфу. Тота пані стрітила ся опісля в сали буркутовій з якимсь може сороклітним мужчиною, і обоє ще того самого дня щезли з Карльсбаду.

— **Нодарі Сільвіо і Василь Стїдельник,** звістні аґенти еміґраційні, що мають на своїй совісти загибель і нужду множества наших селян, а котрих вже і суд львівский засудив на кару, внесли були жалобу неважности до трибуналу касаційного, і трибунал зарядив нову розправу. Нодарі, як звістно, коли его випущено за кавциєю з арешту, втік зі Львова.

— **Неаби який поєдинок.** Сербского посла Катіча визвало на поєдинок не менше лиш 60 урядників скарбових за то, що він в скупштині сказав, що крім міністра фінансів і его помічника нема в Сербії анї одного порядного урядника скарбового, лиш самі розлайдачені 7 ґімназисти та прогнані студенти університетскі.

— **Хто займає ся гуртівною торговлею яєць?** Нас запитувано нераз як називають ся ті, що займають ся гуртовною торговлею яєць і де они. Дати на се відповідь було дуже трудно, бо ми знали і то також відповідали, що гуртівною торговлею займають ся майже виключно самі жиди. Случайно тепер із друкованого спису довідуємо ся, що у Відни утворила ся спілка торговельників яєць, котра складає ся з 35 членів — самих жидів і одної однісенької християньскої фірми братів Зайферт. Жиди гуртівники мають своїх посилальників жидів найбільше у нас і на Угорщині іменно в Бачці.

— **Против т. зр. „природних“ лїкарів.** Коли би хтось спитав, яких лїкарів найбільше на сьвіті, то можна би ему сьміло відповісти, що лїкарів. Скажіть кому небудь, що вас щось болить, а він вам зараз зовсїм певно буде радити що робити, та якого ліку уживати. В новійших часах поробив ся новий рід лїкарів, котрі кажуть, що не треба аж богато учити ся, а досить лиш уважати на то, що сама природа робить, та як она помагає і після того радити собі в хоробах і такими средствами, які природа сама дає. Річ очевидна, що природні лїкарі забувають на то, або не зважають на то, що коли хтось хоче розуміти добре природу, мусить і богато учити ся та богато знати та о скілько можна і всю природу обнимати. З другої же сторони треба й то сказати, що ніякий патент не надає чоловікови знаня; він лиш потверджає то, що той а той чоловік учив ся там а там тілько а тілько приписаних літ і за той час, о скілько то удало ся при іспиті дослїдити, придбав собі таке знанє, що може без жадної шкоди для нікого займати ся тою роботою, до котрої приучив ся. Річ очевидна, що може бути чоловік не маючий патенту а уміти свою річ далеко ліпше як той, що має патент, але з другої же сторони єсть і обава, що межи не патентованими буде все таки далеко більше таких, що нічого не знають, як лиш тими, що мають патенти, бо ті преці мусять щось знати. Отже межи такими патентованими а непатентованими або „природними“ лїкарями настала борба. Недавно тому помер помічний урядник при міністерстві справ внутрішних, Іван Фльойс, і записав 400.000 К. на основанє в Стирии заведеня для лїченя хорих природним способом, в котрім лїчили би лиш самі природні лїкарі, а ніякий патентований лїкар. Стирийскі лїкарі внесли длятого просьбу до міністерства, щоби оно того не дозволило, бо наші закони не знають ніяких „природних“ лїкарів. Таку саму просьбу мають внести до міністерства також і всї лїкарі з цїлої держави.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Північно-нїмецкий рух товаровий з Галичиною і Буковиною. З днем 1 цьвітня 1902 входить в житє додаток VI. до тарифи II. зшитка 2.

глини [6]), котрі закопувано в землю, щоби при якихсь спорах о границї можна було пізнати, як далеко сягають гробниці якоїсь родини. Відтак були тут фіґурки божків, котрі кладено в пісок, щоби его очистити і зробити сьвятим, бо він належав до злого бога Сета або Тифона [7]), а також і статуетки, звані шебті, котрі по кілька в маленьких скринках, або таки поодиноко кладено до гробу, в тій надії, що они сапою, плугом і мішком з насїнєм, які вироблювано їм на плечах, будуть помагати помершим на полях в раю.

Вдовиця і двірский старшина померлого богатого пророка із сьвятинї Гатшепсу, Руі, та якийсь знатний єрей, що ходив з ними, розмавляли з урядниками дому бальзамників та вибирали найдорожші моделї домовин (мумію треба було обложити паперовою масою, вложити відтак до деревляної скрині, а ту знов в камінну домовину), найтонше полотно і амулєти з маляхіту та лазурового каменя, а червоного як кров яспісу, карнеолю і зеленого бариту [8]), а також і красні алябастрові канони для лише що недавно померлого. Они виписували на воскових табличках імя померлого, его родичів, его жінки і дїтий та всї его титули, і розпорядили, які слова із сьвятих письм мають бути виписані на его домовині, а які на папірусовім звитку, що мав бути виставлений на его імя і вложений в его домовину. Пізнїйше мало бути ще постановлено, які написи мають бути на стїнах гробниці, на підставі статуи, що мала бути уставлена в гробі та на площи, званій місцем померлого [9]). Всї ті написи мав зробити якийсь єрей із Сетівого дому та зробити спис всїх тих жертв, які установив померший. Сей спис мав бути зроблений аж пізнїйше, коли би вже можна було знати, що ще лишилось майно по померлім. Само зробленє мумії разом з найдорожшими оліями та есенциями, з обвязками і амулєтами та домовинами без камінного саркофаґу коштувало вагу срібла [10]).

Вдовиця мала на собі довгу жалібну сукню, еї чоло було ледви що слїд помащене болотом з Нілю і она підчас того коли торгувала ся з урядниками дому бальзамників та називала цїну, яку они правили, страшенно великою і здирством, від часу до часу, заводила голосно, бо того вимагав звичай.

Біднїйші люди залагоджували ся скорше зі своїми замовленями, але то не було нічого незвичайного, що они за зробленє мумії голови родини, батька або матери, платили доходами з цїлого року.

Робленє мумій бідних людий було дешеве, а найбіднїйшим робили кольхіти мумії замість податку, який мали платити королеви, котрому також були обовязані давати в податку полотно, яке у себе вироблялн. Ся торговля дому для робленя мумій була зовсїм відділена від прочого заведеня, до котрого приступ був кождому дуже остро заказаний, хто там не мав ніякого дїла. Кольхіти творили замкнений тїсно в собі цех, котрого начальниками було кількох єреїв, вибираних з посеред управителїв товариства, котре мало богато тисячів членів. Ті начальники мали велике значінє, а також і тарїхевтам, що займали ся самим бальзамованєм, вільно було показувати ся між иншими горожанами, хоч їх в Тебах все таки зі страхом другі люди обминали; лиш на парашітах, що мали розрізувати трупів, спочивало піле прокляте нечистоти.

Але й то правда, що місце роботи тих людий було досить несамовите.

Камінна саля, де розрізувано тїла і комнати, де їх бальзамовано, були сполучені з всїлякими місцями до приготовлюваня, лябораториями та складами всілякого рода матеріялів.

На однім подвірю, що було прислонене зверха від сонця дахом з пальмового листя, була велика мурована водойма з розпущеною в ній содою, в котрій мочено тїла; у вимурованім з каміня тунелю сушено тїла штучно в той спосіб, що пускано на них горячий воздух.

Ткацкі варстати як і варстати столярів, що робили домовини, та варстати лякерників містили ся в многих малих деревляних домах недалеко складів моделів; значно дальше від тих складів, але найбільший зі всїх був будинок, що правда низький, але довжезний, масивний, збудований з каменя і добре вкритий, в котрім приготовлені вже тїла обвивано полотняними обвивками, та украшувано амулєтами і так викінчувано їх до дороги на тамтой сьвіт. До сего будинку впускали й сьвітских людий, але за кождий раз лиш на кілька хвиль, а то що тут діяло ся, було незвичайно дивовижне, бо здавало ся, як би тут і самі боги порали ся коло трупів.

Крізь отвори вікон, що були обернені до улиці, чути було як день так ніч відмовлюванє молитов, похвальні пісні та голошенє. Єрейскі урядники, що тут були заняті, мали на лици маски богів підземного сьвіта. Найчастїй-

---

[6]) Печатки ті мали вид стіжка і їх закопувано в землю також яко жертву для богів.

[7]) Тих фіґурок знайшов іменно Маріет велике множество в піску.

[8]) Так званий камінь Вікториї, котрий знаходить ся лиш далеко від Єгипту; він єсть також доказом, як далеко ішли дороги торговельні, котрі вже в найдавнїйших часах сполучали людий.

[9]) То були камінні таблиці з написями, на котрих в горі було кругле місце.

[10]) Після Діодора коштувало бальзамованє після перної кляси 5600 К. після другої кляси 1800 К. Нераз казав і король для котрогось із своїх померших вірників зробити статую і давав місце на его гріб.

Всхідно - північно - західний австрийский звязок зелізничий. З днем 1 цьвітня 1902 входить в житє додаток II. до тарифи часть II. зшитка 1 з дня 1 січня 1900.

Північно-німецкий рух товаровий з Галичиною і Буковиною. З д. 1-ого цьвітня 1902, а о скілько наступить підвисшене тарифи, з днем 1-ого мая 1902 увійде в житє додаток XI. до зшитки 1. тарифи.

Телеґрами.

Відень 3 цьвітня. Презес польского Кола Яворский, візвав всіх членів Кола, аби ставили ся всі на першім засіданю палати, дня 8 цьвітня. Деякі члени парляментарної комісиї Кола перебувають вже у Відни.

Льондон 3 цьвітня. Льорд Вольселей прибув до Капштадту.

Льондон 3 цьвітня. Анґлійске правительство оголошує, що буде вести переговори зі Штайном і Шальк Бурґером, яко представителями бурского правительства.

Берно 3 цьвітня. Рада союзна вибрала президентом Швайцариї полковника Майстера з Цириху.

— **„Краєвий Союз кредитовий“** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цінах:

1. Книга довжників . . . аркуш по 10 сот.
2. Замкненя місячні . 2 аркуші „ 5 „
3. Інвентар довжників . аркуш „ 5 „
4. „ вкладників . „ „ 5 „
5. „ уділів . . . . „ „ 5 „
6. Книга головна . . . . „ „ 10 „
7. „ ліквідацийна . „ „ 10 „
8. „ вкладок щадничих „ „ 10 „
9. „ уділів членьских „ „ 10 „
10. Реєстр членів . . . . „ „ 10 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзі кредитовім“ у Львові, Ринок ч. 10 І. поверх.

Курс львівский.

Дня 2-ого цьвітня 1902.	пла-тять К. с.	жа-дають К. с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	535·—	547·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	350 —	380·—
Зеліз. Львів-Чернів.-Яси	564·—	570·—
Акциї гарбарні Ряшів	—·—	100·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	350·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	95 30	96·—
Банку гіпот. 5% преміов.	109·70	—·—
Банку гіпот. $4^1/_2$%	99·30	100·—
$4^1/_2$% листи застав. Банку краєв.	100·50	101·20
4% листи застав. Банку краєв. .	97·50	98·20
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	95·20	95·90
„ „ 4% льос. в $41^1/_2$ літ.	95·50	96·20
„ „ 4% льос. в 56 літ.	95·70	96·40
III. Обліґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	98·20	98·90
Обліґи ком. Банку кр. 5% II ем.	102 —	102·70
„ „ „ „ $4^1/_2$ %	100·30	101·—
Зеліз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	96·30	97·—
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	96·40	97·10
„ „ м. Львова 4% по 200К.	92·50	93·20
IV. Льоси.		
Міста Кракова	73·—	78·—
Міста Станиславова	—·—	— —
Австр. черв. хреста (Курс віденський)	56·75	57 75
Угорск. черв. хреста	29·50	30.75
Іт. черв. хрес. 25 фр.	27·50	30.50
Арцік. Рудольфа 20К.	—·—	—.—
Базиліка 10 К	19·30	20.30
Joszif 4 К.	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр.	9·50	11 —
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·22	11·34
Рубель паперовий	2·50	2·54
100 марок німецких	117·—	117·60
Доляр америк.	4·80	5·—

ще були то маски Анубіса з головою шакаля, котрому при роботі помагали хлопці з личами так званих дітий Горуса. В головах і в ногах кождої мумії стояли або сиділи плачки, та що в головах, з маскою богині Нефтіс, а та, що в ногах, з маскою Ізиси на голові.

Кожду часть тіла помершого призначувано за помочию сьвятих оліїв, амулетів і молитов якомусь божкови, до завиваня кождого мяса був привязаний окремий кусень полотна приготовлений до того. Кождий материял і кожда обвивка повинна була мати свій початок від якогось божка а мішанина сьпівів, поперебирані люди та найприрізкнійші запахи в сім місци запаморочували тих, що тут иноді заходили.

Розуміє ся, що ціле місце бальзамованя як і ціле єго сусідство довкола було повне сильного запаху живиць, рожевого олію та мошусу і острого запаху всілякого коріня.

Коли повіяв вітер від полудневого заходу, то заносив иноді ті запахи аж поза ріку до Теб, а тогди уважано то за злий знак, та й справедливо, бо від полудневого заходу віяв той вітер пустині, що спиняє всю людску діяльність і що небезпечний для караван.

На подвірю перед домом, де був склад моделів, стояло кілька громадок тебаньских горожан, що обступили були якихсь людий та висказували їм своє сочувство. Надійшов якийсь новий, а то був настоятель жертв в сьвятини Амона, котрого видко, богато людий знало, бо всі витали єго глибокими поклонами. Він то, заким ще висказав своє сочувство вдовици Руїґо, переполоханий тим, що стало ся, став розповідати людем, що по тамтім боці в Тебах стало ся щось зловіщого і то не деинде а таки в сьвятини самого короля богів [11]).

[11]) Амон тебаньский бог.

Многі з цікавих обступили єго та слухали, коли він розповідав, що намістник Ані з радости, що єго войско, вислане до Етіопії, побідило, казав цілій залозі в Тебах а також і варті в сьвятини Амона роздати подостатком вина та що підчас того, коли люди забавляли ся, впали вовки [12]) до стайні сьвятих баранів того бога. Деякі уйшли смерти; але того прекрасного барана, котрого сам Рамзес прислав був з Мендес в дарунку, коли вибрав ся був в похід і котрого Амон вибрав собі на осідок для своєї душі [13]), знайшли вояки роздертого і зараз тою страшною вістию перепудили ціле місто. В тій самій порі наспіла вість з Мемфіс, що там погиб сьвятий бик Апіс.

Люди, що обступили були настоятеля жертв, зачали зараз з цілої сили голосити а настоятель і вдовиця по пророку Руї'м прилучили ся й собі до них.

З дому, де був склад моделів повибігали люди й урядники, звідтам, де роблено мумії, вибігли таріхевти, парашіти та їх помічники, з ткалень вийшли робітники і робітниці зі своїми настоятелями і всі, скоро лиш довідали ся, що стало ся, почали й собі ревіти та вити, та посипували собі волосє і мастили чоло порохом.

(Дальше буде).

[12]) Вовків уважано за сьвяті зьвіряга. В місті Лікополіс („вовче місто“), нинішнім Сіут, хоронено вовків і там знайдено множество вовчих мумій.

[13]) Барани в старо-єгипетскій мові називали ся так само як душа „ба“; їм віддавано божу честь особливо в місті Мендес.

Виданя

Руского педаґоґічного Товариства.

Образкові виданя.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. Ґете-Франко: Лис Микита (друге цілком змінене виданє) 1 К., опр. 1 К. 30 с. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге виданє) 80 с., опр. 1 К. 30 с. *Наші зьвірята 80 с. *Діточі вигадки ч. І. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Забавки для дітий 80 с. *Мала менажерия 70 сот. *Велика менажерия 80 с. *Нашим дітям ч. І. 80 с. Нашим дітям ч. II. 80 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., опр. разом 2 К. 90 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., опр. разом 1 К. 30 с. *Байки Брянчанінона 30 с. *Байки братів Ґмірів 50 с.

Виданя без образків.

***Читанка** ч. І., II., III., IV. оправні по 40, без оправи по 20 с. ***Китиця желань** 2, розширено виданє 40 с. ***Ів. Франко**: Абу Каземові Капці 40 с. ***Ів. Франко**: Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 4 К. **Дзвінок** з р. 1892—1900 по 6 К. ***Ів. Левицкий**: Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич**: Записки школяря 40 с.; Від Бескида до Андів 20 с. ***В. Чайченко**: Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с.; Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **О. Нижанковский**: Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Леоніда Глібова**: Байки 10 с. ***Дніпрової Чайки**: Казка про сонце та єго сина; Писанка по 10 с.; Коза дереза 1 К. 60 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 1 К. 20 с. **Гордієнко**: Картагинці і Римляни 40 с. ***Юлій Верне**: Подорож довкола землі 1. Кор. 20 сотиків, оправлена 1 Кор. 30 сот. **Барановский**: Приписи до іспитів 40 сотиків. ***Молитвенник** народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. А. Кельнер**: Коротка история педаґоґії 1 К. 20 с. ***Василь В-р** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулівера до великанів 50 с. **Василь**: Подорож Ґулівера до краю Ліліпутів 50 с., опр. 64 с. **Остап Макарушка**: Короткий огляд руско-укр. письменьства 30 с. ***Мальота**: Без родини 80 с., опр. 1 К. 20 с. **Віра Лебедова**: Гостинець дітям 50 с. **Віра Лебедова**: Малі герої 50 с., опр. 70 с. **Др. Мандибур**: Олімпія 70 с. **Сальо**: Непос, учебник для III кляси ґімназ. 1 К. 30 с. ***А. К.**: Робінзон неілюстрований 20 с. **Kokurewicz Józef**: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 1 К. **Др. Мих. Пачовский**: Замітка до науки руської мови 60 с., Билини і думи 20 с., Народні Думи з поясненями, І. ч. 64 с. ***Тарас Шевченко**: Кобзар 2 К. 40 с., опр. 2 К. 80 с., в полотно 3 К. 10 с., *Кобзар для дітий 40 с. ***Ів. Спілка**: На чужині 40 с., опр. 54 с. **А. Глодзіньский**: Огород шкільний 1 К. 20 с. **Мих. Коцюбиньский**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Олекса Катренко**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка**: Дарунок для дітий 40 с., опр. 60 с. **Стефан Пятка**: На прічках, оповід. 30 с., опр. 44 с. **Оповіданя** для дітий 40 с., опр. 54 с. **Картки** з історії України-Руси. 40 с. **А. Кримский**: Переклади 40 с., опр. 44 с. **А. Пушкін**: Байки 30 с. **D. N. Мамина-Сибіряка**: Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. **Марта Борецка**: істор. оповід. 64 с., опр. 84 с. **Марко Вовчун**: оповіданя I. часть 30 с.; опр. 44 с. **Поеми О. Кониського**: 30 с., опр. 44 с. **Гр. А. Толстой**: Казки 40 с., опр. 54 с. Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности, а „Огород шкільний“, поручений до бібліотек шкільних.

Дістати можна в книгарні Наукового Товариства імен. Шевченка, ул. Чарнецкого, ч. 26. і в книгарни Ставропігії.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

„NEKTAR“

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. Доставцї Двора царско-российского

Надворні доставцї кор. Вел. королів: Греции, Швеции і Норвегії, Бельгії і Румунії

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,	Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.	Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р

Ц і н н и к.

Цїни в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опакованє безплатне.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччі'ого* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Івіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже оплачковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хороше оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтогр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній літературі, есть літературским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора міліярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплєтї, всї томи зараз на сплату по 3 зр. місячно.

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).